

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**8 - 14 серпня
Юліанський календар
(Старий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
8 серпня	3
9 серпня	6
10 серпня	9
11 серпня	12
12 серпня	15
13 серпня	18
14 серпня	22
Що таке Журнал Скинія?	27

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

8 серпня

Неділя 7

Рим 15, 1-7

Мт 9, 27-35

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 15, 1-7

Браття, ми, сильні, мусимо нести немочі безсильних, а не собі догоджати. Кожний із нас нехай намагається догодити ближньому: на добро, для збудування. Бо й Христос не собі догоджав, а як написано: «Зневаги тих, що тебе зневажають, упали на мене.» Все бо, що було написано давніше, написано нам на науку, щоб ми мали надію через терпеливість й утіху, про які нас Письмо навчає.

Бог же терпеливості й утіхи, за прикладом Христа Ісуса, нехай дасть вам, щоб ви між собою однаково думали за Христом Ісусом; щоб ви однодушно, одними устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Тому приймайте один одного, як і Христос прийняв вас у Божу славу.

Євангеліє від Матея 9, 27-35

І як Ісус відходив звідти, слідом за ним пустилися два сліпці й кричали: “Помилуй нас, сину Давидів!”

І коли він увійшов до хати, сліпці приступили до нього, а він спитав їх: “Чи віруєте, що я можу це зробити?” – “Так, Господи!” - кажуть йому ті. Тоді він доторкнувся до їхніх очей, мовивши: “Нехай вам станеться за вашою вірою!” І відкрились їхні очі. Ісус же суворо наказав їм: “Глядіть, щоб ніхто не знав про це.” Та ті, вийшовши, розголосили про нього чутку по всій країні.

А як вони виходили, приведено до нього німого, що був біснуватий. Коли ж він вигнав біса, німий почав говорити, і люди дивувалися, кажучи: “Ніколи щось таке не об'являлося в Ізраїлі!” Фарисеї ж говорили: “Він виганяє бісів князем бісівським!”

Ісус обходив усі міста і села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію царства та вигоюючи всяку хворобу й недугу.

Розважання від Скинїї

Двоє бідних сліпих щиро – і на повний голос! – просять Ісуса помилувати їх, а саме – зцілити. Бути сліпими фізично – це не мати можливості бачити інші речі та їхню красу. Але бути сліпими духовно – це не мати можливості бачити небесну й трансцендентну красу, тобто справжнє значення цих речей.

Ісус, добрий і могутній Спаситель, вислухав їхнє наполегливе прохання і відновив їхній зір, щоби вони могли брати повну участь у родинному та суспільному житті. Відновлення зору відкриває нам радість та подив нового й гармонійного погляду на світ. Дозволяє ділитися та брати участь у бутті, наповнитися радістю й любов'ю. Ми також покликані пильно поглянути на Ісуса, впізнати в Ньому нашого єдиного Спасителя і друга, супутника подорожі нашого життя до небесного Єрусалиму. Папа Франциск каже: *Ісус виливає своє милосердя на всіх, кого зустрине. Він їх кличе, приводить до себе, збирає, зцілює, просвіщає, творячи з них новий народ, що прославляє чудеса його милосердної любові* (проповідь 15.06.2016).

Крім того, Ісус повертає мову німим. Це правда: коли ми серйозно стаємо на шлях навернення й наближаємося до Слова, яке об'являє нам правду про нас самих, то починаємо розуміти Божий задум щодо людства, наче вчимося нової абетки. Слово пробуджує в нас нові й неочікувані слова. Ми стаємо здатні євангелізувати, втішати, радити... Слова, які ми часто вживали раніше як зброю, раптом стають знаряддям глибокої та закоріненої єдності. Раніше нездатні вимовити інші слова, крім пустих та непотрібних, тепер ми з подивом відкриваємо в серці та душі нові розмови, натхнені Святим Духом. Ми були німі, а тепер можемо говорити та оповідати всім великі справи Божі. Господи, вчини, щоб і я міг мати цю радість – пильно дивитися чистим й лагідним зором на Тебе. І щоби я міг реалізувати в моєму житті Твоє милосердя для інших.

9 серпня

Понеділок

Св. Пантелеймона

1Кор 9, 13-18

Мт 16, 1-6

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 9, 13-18

Браття, хіба не знаєте, що ті, які коло святого працюють, їдять із святого, і ті, які служать жертovníкові, мають частку з жертovníк? Так само й Господь звелів тим, що проповідують Євангелію, з Євангелії жити.

Та я нічого не користав з того і не пишу на те, щоб так було зо мною. Волію бо радше вмерти, ніж щоб хтось знівечив оту славу мою. Бо коли я проповідую Євангелію, нема мені від того слави, бо це мій обов'язок; і горе мені, коли б я не проповідував Євангелії. Коли б я робив це власновільно, я мав би нагороду; якже ж це не з власної волі, то я виконую доручену роботу.

Яка ж тоді для мене нагорода? - Та, що, проповідуючи Євангелію, я її викладаю даром, щоб не користуватися правом, яке з Євангелії маю.

Євангеліє від Матея 16, 1-6

І приступили фарисеї та садукееї і, спокушаючи його, просили, щоб показав їм знак з неба. А він у відповідь сказав їм: “Як настане вечір, ви кажете: Буде гарна погода, бо червоне небо; а вранці: сьогодні буде негода, бо небо щось червонясто похмуре. То вигляд неба ви вмієте розпізнавати, а знаків часу ви не здатні розпізнавати? Рід лукавий і перелюбний шукає знаку, але знаку йому не дасться, хіба що знак Йони.” І покинув їх і пішов звідти.

Коли перепливли учні на той бік, забули взяти хліба. Ісус сказав їм: “Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукеейської.”

Розважання від Скинії

У Євангелії від Матея в 16-му розділі описано, як фарисеї та садукееї просили в Ісуса знаку з неба, бо всіх доказів, що вони бачили у його діяннях, їм було недостатньо. Цікаво, а мені так само сильно хотілось би закривати очі на чуда Ісуса, які Він творить?

Фарисеї та садукееї – це представники різних філософсько-релігійних шкіл в Юдеї. Головним чином для них важливо було строго виконувати зовнішні сторони закону та передання юдейських релігійних вчителів. Ці люди мали бути віруючими, адже так багато часу відводили на *послух Богу*. Тобто люди, які багато знали про закон, про віру, про Бога, зустрівши Ісуса, не впізнали Його і

випробовували. Їх можна зрозуміти, адже це було їхнє вчення та віра, яка передавалося багатьма роками, а Ісус приніс зі Собою Новий Завіт. Варто й мені признатися, що можу не виконувати навіть того мінімуму, про який просить мене Церква та спільнота. Однак фарисеї та садукееві мали таке чітке уявлення про Бога, що навіть його жива присутність не змогла переконати їх в іншому.

У своєму житті я теж маю свій план молитви Богу... А коли зустрічаю Його в молитві в іншому образі, наприклад, у тому, коли Він мені дорікає або ж свариться, то не визнаю Його. Це Слово Боже вкотре показує мені, що потрібно бути завжди відкритим на Бога, на його активну присутність, а не чекати конкретного підтвердження з неба, яке би мене переконало в його присутності.

Що більше: як Йона був знаком для ніневітян, так і Син Людський є найбільшим знаменням для мене через його хрест (пор. Лк 19,20). Якого ще підтвердження я потребую?! В книзі Одкровення є застереження щодо знамень, які будуть на землі і яким не потрібно вірити (пор. Одкр 19,20). Завжди спрямовуймо погляд на знак хреста, який є правдивим виявом Божої любові та милосердя.

10 серпня

Вівторок

1Кор 10, 5-12

Мт 16, 6-12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 10, 5-12

Браття, одначе, багато з них були не боговгодні, тому вони й полягли в пустині. А сталося це, щоб нам бути прикладом, щоб ми лихого не пожадали, як вони пожадали.

Та й ідолопоклонниками не ставайте, як деякі з них, як написано: «Народ сів їсти й пити, а потім устали забавлялись.» Ані не чинім розпусти, як деякі з них чинили, і полягло їх за один день двадцять три тисячі. Ані не спокушаймо Господа, як деякі з них спокушали, то й від гадюк загинули. Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, то й від губителя загинули.

Та все це сталося з ними як приклад; написано ж на науку нам, що дійшли до повноти віків. Тож, коли комусь здається, що він стоїть, нехай уважає, щоб не впав.

Євангеліє від Матея 16, 6-12

Ісус сказав їм: “Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.” Вони ж перемовлялись між собою і говорили: “Бо ми не взяли хліба.” Помітив це Ісус і каже: “Чого перемовляєтесь між: собою, маловіри, – тому, що не взяли хліба? І досі не збагнули? Чи ж ви не пам'ятаєте п'яťох хлібів для п'яťох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали? Ані тих сімох хлібів для чотирьох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали? Тож як же не розумієте, що я не про хліб вам говорив, коли казав: Бережіться закваски фарисейської і садукейської?” Тоді ті зрозуміли, що він говорив їм стерегтися не хлібної закваски, а фарисейської та садукейської науки.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішній євангельський уривок говорить про хліб. Цим хлібом, про який питають апостоли, здається, є Сам Христос. Він є тим єдиним хлібом, що здатен прогодувати усіх. Ісус втручається в заклопотаність учнів з реченням, яке на перший погляд не стосується їх думок: *Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.* Вони думають про інше: *Бо ми не взяли хліба.* Потім Ісус говорить знову, докоряючи їх малій вірі. Він запрошує їх пригадати те, що сталося недавно, тобто подвійне чудо примноження хлібів. Надзвичайним у ньому була не тільки кількість нагодованих людей, а й скільки уламків вони зібрали. Здається, що тут Христос хоче сказати, що подвійне чудо

хлібів, яке Він вчинив, має застерегти їх перед “закваскою” фарисеїв та садукеев. Воно має повністю впевнити їх, що Його Особа є надійним гарантом всякого блага у всякій проблемній ситуації.

І тут Він знову повторює своє застереження щодо закваски фарисеїв та садукеев. Ми можемо пригадати, що в попередньому тексті вони домагалися від Нього знаку. Ось це і є їх *закваска*, тобто те, що вони *додають*, вимагають і накладають як обов’язок на себе та на інших, як гарантію і додаткове забезпечення у їх відносинах з Божим Словом. До *опрісноків* Книги Виходу з пасхальної ночі визволення з Єгипту, завжди присутніх на єврейському Пасхальному Столі, вповні освітлених Особою Ісуса Христа та його Пасхою, фарисеї та садукееві — і не тільки вони! — додають свою *закваску*. Ось цього, каже Ісус, і треба уникати. Лише Ісус може нагодувати велику громаду. Лише Він здатен зібрати і прийняти дороги, що так відрізняються одна від одної, в одну спільноту. І вона не є однорідною масою, але зустріччю різноманітностей у Ньому. Лише повна вірність Йому допоможе бути вповні відкритими і уважними, здатними прийняти іншого. Не додаваймо нічого до того, що сказав і зробив Ісус. Християнин покликаний слідувати за Ним шляхом тотальної любові до братів. лухими на покликання від Христа?

11 серпня

Середа

1Кор 10, 12-22

Мт 16, 20-24

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 10, 12-22

Браття, тож, коли комусь здається, що він стоїть, нехай уважає, щоб не впав.

Вас не спостигла ще спокуса понад людську силу. Бог вірний: він не допустить, щоб вас спокушувано над вашу спроможність, але разом із спокусою дасть вам змогу її перенести. Тому, мої улюблені, втікайте від ідолопоклонства.

Я вам говорю як розумним: судіть ви самі, що кажу. Чаша благословення, що ми благословляємо, хіба не є причастям Христової крові? Хліб, що ламаємо, не є причастям Христового тіла? Тому, що один хліб, - нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь у одному хлібі.

Погляньте на Ізраїля за тілом: чи ж ті, що їдять жертви, не спільники з жертвником? Що хочу цим сказати? Невже ідольська жертва є чимось? Або ідол є чимсь? Ні! А лиш те,

що погани, коли щось жертвують, то жертвують бісам, не Богові. Я ж не хочу, щоб ви були спільниками бісів.

Не можете пити чаші Господньої і чаші бісівської; не можете бути учасниками столу Господнього і столу бісівського. Чи будемо ж ми гнівити Господа? Чи ми - міцніші від нього?

Євангеліє від Матея 16, 20-24

Тоді він наказав учням, щоб вони нікому не казали, що він – Христос. З того часу Ісус почав виявляти своїм учням, що йому треба йти в Єрусалим і там багато страждати від старших, первосвящеників та книжників, і бути вбитим, і на третій день воскреснути.

Тоді Петро, взявши його набік, став йому докоряти: “Пожалій себе, Господи! Це хай не станеться з тобою!” Він обернувся і сказав Петрові: “Геть, сатано, від мене! Ти мені спокуса, бо думаєш не про Боже, а про людське.”

Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє іде відразу за визнанням Петра, який сказав Ісусові: *Ти – Христос, Бога живого син* (Мт 16,16), а отже, ми очікували б, щоб Ісус відповів: *А тепер йдїть розповісти всїм, що Я – Месїя*. Натомість Він наказує

Своїм учням не говорити нічого. Як це? Тому що сказати Месія означало б мати на увазі того месію, якого чекав народ, котрий зброєю здобув би славу для Єрусалима, переміг би римлян і встановив Ізраїльське царство. Ісус не є таким месією! Ось чому Він наказує нічого не казати.

Петро, який упізнав у Ісусі Сина Бога живого, був названий *скелею*, що надається на фундамент для побудови спільноти, а коли він вкорінюється в традиції месії-переможця, відразу ж перетворюється на камінь спотикання. Отже, так євангелист показує нам певну карикатуру учня, який є представником усіх нас: кожен із нас може бути каменем для побудови спільноти; якщо ми отримаємо від Господа це життя і передамо його іншим, то ми є ідеальними камінчиками для побудови Божої спільноти. А якщо ми плекаємо бажання влади, успіхів, амбіції, то стаємо каменем спотикання, через який будуть перечіпатися інші, й будемо належати сатані.

Ісус нагадує Петрові й кожному з нас: *Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого*, – що не означає розчаруватись у власному існуванні, але відмовитись від цих амбітних ідеалів, *взяти хрест свій і йти за ним*. Хрест на нас не накладають, це ми беремо хрест, щоб іти за Христом. Чим є хрест? Хрест – це не страждання чи хвороби, які обов'язково принесе зі собою життя, але, біблійною мовою, хрест – смертна кара для відкинутих суспільством – означає цілковиту втрату репутації. Отже Ісус каже: *Якщо хтось слідує бажанням успіху, амбіціям,*

то не думає йти за Мною, тому що слідувати за Мною означає цілковито втратити власну репутацію, тобто перебільшену любов до себе.

12 серпня

Четвер

1Кор 10,28 - 11,7

Мт 16, 24-28

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

**Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 10,28 -
11,7**

Браття, але як хтось вам скаже: «Це було жертвоване ідолам!» - не їжте з-за того, хто попередив вас і сумління; сумління ж, кажу, не свого, а іншого. Чому бо моя свобода мала б судитись іншого сумлінням? Як я щось споживаю з подякою, чому б мене ганити за те, за що я дякую? Чи ви, отже, їсте, чи п'єте, чи щонебудь робите, усе робіть на славу Божу!

Не будьте причиною спокуси ні для юдеїв, ні для поган, ні для Божої Церкви. Отак і я сам намагаюся догодити всім у всьому, не шукаючи для себе користи, лише для багатьох, щоб спаслися.

Будьте моїми послідовниками, як і я - Христа. Радію, що ви про мене згадуєте в усьому і тримаєте передання так, як я передав вам. Хочу, щоб ви знали, що кожному чоловікові голова є Христос, а голова жінці - чоловік, а голова Христові - Бог. Кожний чоловік, що молиться чи пророкує з покритою

головою, соромить свою голову. А кожна жінка, що молиться чи пророкує з непокритою головою, соромить свою голову, бо це те саме, якби була обголена. Бо коли жінка не покривається, нехай обстрижеться. А коли сором жінці стригтися чи голитися, нехай покривається. Чоловікові не слід покривати голову, він бо образ і слава Божа, жінка ж - слава чоловіка.

Євангеліє від Матея 16, 24-28

Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною. Хто хоче спасти своє життя, той його погубить; а хто своє життя погубить ради мене, той його знайде. Яка користь людині, як світ цілий здобуде, а занастить власну душу? Що може людина дати взамін за свою душу? Син Чоловічий має прийти в славі Отця свого з ангелами своїми й тоді віддасть кожному згідно з його ділами.

Істинно кажу вам: Є деякі між тут присутніми, що не зазнають смерти, аж поки не побачать Сина Чоловічого, що йде у своєму Царстві.”

Розважання від Скинії

Часто наше життя подібне на марафон – біжимо від точки А до точки Б. Часом навіть є так, що, не добігши до кінця першого маршруту, ми вже плануємо другий. Для тих, хто ходить часто в гори, відчуття того, що треба ще йти і далі підніматися на вершини, теж є певним марафоном. Життя

завжди передбачає рух, динаміку. І як часто ми, ганяючись за матеріальним чи навіть духовним, заклопочуємося і дещо механічно виконуємо свою працю. Ми постійно біжимо – такий темп життя. І тут навіть не сперечатимешся, бо кожен із нас, хоче він того чи ні, але живе певними дедлайнами, щось планує: скласти іспит, написати курсову, почати думати про дисертацію, здати звіти і так далі. Найгірше в тому всьому, що ми фізично втомлюємося, і тому на духовне часто бракує сили. А в сьогоднішньому читанні Христос закликає нас відректися від себе.

Е, Ісусе, то що, я маю себе знехтувати, стати нічим? – може запитати здоровомисляча людина. Але ні, Христос просить нас про мале – не занедбувати свою душу, зректися будування планів без довіри до Нього, не гнатися за благами світу і пошуком пошани. Тоді людина занпащує свою душу. Не обманюймо себе, коли кажемо, що ми не любимо, коли нас хвалять, співають нам похвальних пісень. Христос знає, що такі похвали пробуджують у нас гордість, а за нею підуть уже решта гріхів. Тож Він закликає нас не гнатися за тим, а бути малим, щоб успадкувати велике. Та навіть коли ми маємо великі посади і багато поваги від людей, важливо не ставити це за самоціль і не шукати зиску, але вміти послужити.

Сьогодні так багато людей потребують моєї руки, моїх знань, мого відкритого вуха. Якщо я можу так послужити комусь, упевнений в тому, що це буде найкраще свідчення життя, у якому я довіряю і дозволяю діяти моему Творцеві.

Відклади свої справи і просто подякуй за те, що ти маєш можливість приймати Його у своє життя.

13 серпня

П'ятниця

1Кор 11, 8-22

Мт 17, 10-18

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 11, 8-22

Браття, бо не чоловік від жінки, а жінка від чоловіка, і не чоловіка створено для жінки, а жінку для чоловіка. Тому жінка мусить мати на голові знак влади (над нею) заради ангелів.

Одначе, в Господі ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка, бо так, як жінка від чоловіка, так само й чоловік через жінку, а все від Бога. Розсудіть самі: Чи ж воно личить жінці непокритій молитися до Бога? Хіба сама природа вас не вчить, що коли чоловік запускає волосся, то це для нього сором. А коли жінка запускає довге волосся, то це для неї слава, бо довге волосся дано їй замість покривала. Коли ж хто сперечатися хоче, - то ми такого звичаю не маємо, ані Церкви Божі.

Робивши ж вам оці зауваження, не можу я вас похвалити за те, що ваші сходини виходять вам не на добро, а на зло. Найперше бо зачуваю, що коли сходитеся на збори, - роздори постають між вами; і я цьому почасти вірю, бо

мусять бути у вас єресі, щоб виявилися випробувані між вами.

Ваші сходини не є - споживання вечері Господньої. Бо кожен поспішає їсти свою вечерю: дехто ж голоден, а дехто п'яний. Хіба не маєте домів, щоб їсти - пити? Чи може хочете зневажати Божу церкву, і засоромлювати тих, які нічого не мають? Що маю вам сказати? Чи похвалю вас? За це не похвалю.

Євангеліє від Матея 17, 10-18

Учні його тоді спитали його: “Чому то книжники кажуть, що спершу Ілля має прибути?” Він відповів їм: “Ілля прийде й усе приведе доладу. Проте, кажу вам, що Ілля вже прийшов, та вони його не пізнали, а вчинили з ним, що хотіли. Так і Син Чоловічий має від них постраждати.” І збагнули тоді учні, що він їм говорив про Йоана Христителя.

Коли ж прийшли до народу, тоді приступив до нього один чоловік і, припавши йому до ніг, каже: “Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити.” “Роде невірний та розбещений”, – відповів Ісус, – “доки мені з вами бути? Приведіть мені його сюди!” Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; тож видужав юнак тієї ж миті.

Розважання від Скинїї

Учні його тоді спитали його: Чому то книжники кажуть, що спершу Ілля має прийти?

Старий Завіт завершується очікуванням Іллі, а кульмінація Євангелія відбувається в момент смерті на Хресті, коли всі присутні все ще очікують приходу Іллі. За цим очікуванням стоїть обіцянка, що все вартісне завжди буде попереджене чимось іншим, що торуватиме шлях. Але Ісус голосно пригадує, що долею усіх пророків є не бути впізнаними під час їхньої проповіді та пророкування. Це гірка правда – ми розуміємо важливість чогось чи когось лише тоді, коли надто пізно. І все ж вистачило би бути більш смиренними, простішими, терпеливішими та вірнішими, щоби помітити, як Господь наповнює наше життя чимось вартісним завдяки найзвичайнішим та непомітним речам, з яких і складається наше існування.

Євангеліє знову пише про Ісуса, що зцілює біснуватого епілептика. Коли читаємо цю сторінку, наші очі наповнюються слізьми зворушення від Його вчинку. Суворо й рішуче, як і в багатьох інших місцях, Ісус закликає батька дитини вірити, не просити постійно знаків, зробити довірливий крок у незнане. Цього ж Він вимагав і від ханаанянки, яка наситилася крихтами його присутності. Але це вчинок того, Хто також вмів дозволити себе вблагати втомленому й болісному погляду батька, який переживає за сина. Допоможи нам, Господи, бути такими, як Ти. Чіткими й

рішучими щодо засад нашої віри і одночасно співчутливими й привітними до конкретних людей. Просімо сьогодні у Господа цієї благодаті. Нехай Він примножить нашу віру та дозволить впізнавати присутність Ісуса у звичайних ситуаціях кожного дня.

14 серпня

Субота

Похід із Древом Хреста

1Кор 1,18 - 2,2

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Ів 19, 6-11.13-20.25-28.30-35

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 1,18 - 2,2

Браття, бо слово про хрест - глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа. Писано бо: «Знищу мудрість мудрих і розум розумних знівечу! Де мудрий? Де учений? Де дослідувач віку цього?» Хіба Бог не зробив дурною мудрість цього світу? А що світ своєю мудрістю не спізнав Бога у Божій мудрості, то Богові вгодно було спасти віруючих глупотою проповіді. Коли юдеї вимагають знаків, а греки мудрости шукають, - ми проповідуємо Христа розп'ятого: -ганьбу для юдеїв, і глупоту для поган, а для тих, що покликані, -чи юдеїв, чи греків - Христа, Божу могутність і Божу мудрість. Бо, нібито немудре Боже - мудріше від людської мудрости, і немічне Боже міцніше від людської сили. Погляньте, брати, на звання ваше: не багато мудрих тілом, не багато сильних, не багато благородних; але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і безсильне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильних, - і незначне

світу та погорджене Бог вибрав, і те, чого не було, щоб знівечити те, що було, щоб жадне тіло не величалося перед Богом. Тож через нього ви у Христі Ісусі, який став нам мудрістю від Бога і оправданням, і освяченням, і відкупленням, щоб було, як написано: «Хто хвалиться, нехай у Господі хвалиться.»

Та я, коли прийшов до вас, брати, - не прийшов звіщати вам свідоцтво Боже високомовними словами чи мудрістю. Ні! Я вирішив не знати нічого іншого між вами, як тільки Ісуса Христа і то розп'ятого.

Євангеліє від Івана 19, 6-11.13-20.25-28.30-35

Та скоро побачили його первосвященики та слуги, закричали: «Розіпни! Розіпни!» Каже Пилат їм: «Беріть його ви і розіпніть, я бо жадної провини не знаходжу на ньому.» А юдеї йому: «У нас є закон, і за законом мусить він умерти, бо він із себе Сина Божого зробив.» Як почув те слово Пилат, стривожився ще дужче.

Повернувся він ще раз у Преторію та й каже Ісусові: «Звідкіля ти?» Не дав же йому Ісус одвіту. «Зо мною не розмовляєш, - каже йому Пилат, - чи не знаєш, що в мене влада відпустити тебе і влада розіп'ясти тебе?» І відрік Ісус: «Не мав би ти надо мною ніякої влади, якби тобі не було дано згори. Через те на отому, хто мене тобі видав, більший гріх.»

Тож зачувши ті слова, вивів Пилат Ісуса і сів на судівське сидіння, на місці, яке має назву Літостротон, а по-єврейському - Гаввата. А був то день, коли споготовлювали Пасху, близько шостої години. І каже до юдеїв: «Ось цар ваш.» Ті ж закричали: «Геть! Геть! Розіпни його!» А Пилат їм: «Маю я вашого царя розіп'ясти?» І відповіли первосвященики: «Нема в нас царя, тільки кесар!» І тоді видав він його їм на розп'яття. І забрали вони Ісуса; і, несучи для себе хрест, вийшов він на місце, зване Череп, а по-єврейськи Голгота, де його і розіп'яли, а з ним двох інших: по одному з кожного боку, Ісуса ж - посередині. Пилат же звелів написати напис і на хресті його примістити. Написано було: «Ісус Назарянин Цар Юдейський.» Багато з юдеїв читали той напис, місце бо, де розп'ято Ісуса, було близько міста. Написано ж напис було по-єврейському, по-грецькому і по-римському.

А при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, - а його ж любив він, - мовить до матері: «Жінко, ось син твій.» А тоді й до учня мовить: «Ось матір твоя.» І від тієї хвили учень узяв її до себе. А по тому Ісус, знаючи, що все вже довершилося, щоб здійснилось Писання, промовив: «Спраглий я!»

І, скоштувавши оцту, вимовив Ісус: «Звершилось»; і схиливши голову, віддав духа. Через те, що це була п'ятниця, отже, щоб не залишилися в суботу тіла на хресті, - бо був Великдень тієї суботи, - то юдеї попросили Пилата,

щоби переламали їм голінки й познімали з хреста. Отож вояки прийшли і переламали першому голінки і другому, який був з ним розіп'ятий. Та коли підступили до Ісуса й побачили, що він уже мертвий, то голінок не перебивали йому, лиш один з вояків проколов йому списом бік. І потекла негайно ж кров - і вода. І той, який бачив, свідчить те, і правдиве свідчення його; і він знає, що говорить правду - щоб ви теж увірували.

Розважання від Скинїї

Юдеї вирішили, що Ісус мусить вмерти, бо *Він із себе сина Божого зробив*. Але Він насправді був Сином Божим, не був самозванцем. Прийняв страждання і смерть. Був покараний несправедливо, за правду. Не противився злу, яке Його оточило. Легко міг уникнути страждань Сам або попросити Отця вислати легіони ангелів на допомогу. Але, врятувавши Себе, не відкупив би нас. Тому прийняв Свою чашу. Якби це було легко, не обливався би кривавим потом у Гетсиманському саду. Не питав би Отця дозволу уникнути приготованої Йому чаші.

Без страждання нема воскресіння. Без смерті Ісуса не було би нашого спасіння. Ніякі добрі вчинки, чесноти, досягнення не можуть відкупити нас від наших гріхів. Тільки благодать від Бога. Не можемо розраховувати на свою праведність, тільки на Ісуса.

Він показав нам дорогу. Явив Отця, назвав Усемогутнього Творця Батьком – своїм і нашим. Навчив молитися просто і з вірою, довіряючи, як діти довіряють тим, хто про них піклується. Ісус наблизив до нас Царство Боже, зробив його реальним, відчутним, поселив між нами і в наших серцях. Панування страху, смерті, гріха вже закінчилося. Ісус навчив нас любити – просто і безкорисливо. Хто любить – той від Бога. Хто любить Ісуса – той виконує Його волю, і це не є важким обов'язком, бо любов полегшує і надає сенсу, ярмо стає любим. Хто любить ближніх, той не хоче грішити проти них. Не заздрих успіхам, а радіє. Не осуджує у критичні моменти, а допомагає. Не висміює невміння, а пропонує навчити. Прощає образи і не тримає зла. За любов'ю розпізнаються Ісусові учні, Божі діти.

Любов – від Бога. Любов завела Ісуса на хрест, і це дало неймовірні плоди. Любов може завести на хрест і людину, але вона допомагає цей хрест прийняти, винести, витримати до кінця і не втратити віру. Любов є найбільшою силою у всесвіті, здатною перемінювати людей, події і обставини.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com